

با شاه چگونه باید صحبت کرد؟

۲۸ فروردین ۱۴۰۰ ساعت ۱۳:۲۸

اگر شاه نسبت به موضوعی خشمگین است نباید به جوابگوئی پرداخت، چون این عمل حمل به گستاخی می‌شود.

رابطه شاه با مقامات سیاسی داخلی رابطه‌ای کاملاً مطیعانه و یکطرفانه بود. به گونه‌ای که بسیاری از افراد جرات ابراز واقعیات و یا انتقادات سیاسی را نداشتند. در مواردی حتی اگر شاه حال روحی مساعدی نداشت، امکان صحبت کردن پیرامون موضوعات مختلف نیز امکان‌پذیر نبود. نمونه این شرایط را می‌توان در واکنش شاه به انتشار کتابی در رابطه با او و ترس مقامات از ابراز عقاید سیاسی‌شان دید.

«چهارشنبه ۲ مارس ۱۹۷۷ (۱۱ اسفند ۱۳۵۵)

تلگرافی بدستم رسید که نشان می‌دهد شاه عکس‌العمل خشم‌آلودی نسبت به گزارش گفتگوهایم با «ادواردهیث» بر سر کتاب «مارگارت لنگ» نشان داده است. خوشحالی من از اینست که شخصاً کتاب را نخوانده‌ام و در تلگراف خود نیز به این مسئله اشاره کرده بودم. حالا هم می‌دیدم که شاه مطالب کتاب را در بیشتر جاها «غلط و احمقانه» دانسته است. متن تلگراف شاه را به «مشگین پوش» نشان دادم و نظرش را خواستم. عقیده مشگین پوش این بود که اگر شاه نسبت به موضوعی خشمگین است نباید به جوابگوئی پرداخت، چون این عمل حمل به گستاخی می‌شود. ولی چون من برای پاسخگوئی اصرار داشتم، سرانجام دو نفری نشستیم و متنی برای مخابره به تهران تهیه کردیم که در آن از اینکه درباره کتابی ناخوانده اظهار نظر کرده‌ام پوزش خواستم، ولی به این نکته - که به نظر احمقانه می‌آمد نیز اشاره نمودم که: کتاب نوشته «مارگارت لنگ» با نظر دربار شاهنشاهی به چاپ رسیده و متن آن قبل از انتشار مورد تأیید مقامات تهران قرار گرفته است.»

منبع: پرویز راجی، خدمتگزار تخت طاووس، ترجمه ح.ا. مهران، تهران، انتشارات اطلاعات، ۱۳۷۳، صص ۵۶-۵۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48294/شاه-چگونه-باید-صحبت-کند>